

PHỤ NỮ VÀ HY VỌNG # 676

Bài học cho đời sống: Bệnh nổi mề đay

Bài học cho tâm linh: Hậu quả của sự kiêu ngạo

(Nhạc mở đầu)

Tuyết Nga: Tuyết Nga và Mai Tuyết xin trân trọng kính chào quý thính giả của chương trình Phụ nữ và Hy vọng. Chúng tôi rất vui được gặp lại các bạn trong chương trình này. Các bạn thân mến, tất cả chúng ta đều biết rằng cơ thể của chúng ta đã được tạo dựng một cách rất diệu kỳ phải không? Cơ thể biết tự bảo vệ mình bằng cách tạo ra những kháng thể để chống lại những tác nhân gây hại từ bên ngoài xâm nhập vào. Cơ thể cũng có những dấu hiệu “cảnh báo” như là thân nhiệt tăng đột ngột, nổi mẩn đỏ trên da hay là nổi mề đay chẳng hạn ... nhờ đó chúng ta mới biết được cơ thể mình đang suy yếu, đang bị vi khuẩn tấn công, hoặc là đang nhiễm bệnh. Từ đó, chúng ta mới có thể sử dụng những biện pháp để hỗ trợ cơ thể chống lại bệnh tật, như là uống nước cam, nước chanh, xức dầu, xông hơi hay là uống thuốc để trị bệnh.

Mai Tuyết: Hôm nay chúng tôi muốn đề cập đến một phản ứng thông thường của cơ thể thường xảy ra ở trẻ con lẫn người lớn, đó là “nổi mề đay”. Giờ đây, Kiều Oanh sẽ cùng tham gia với chúng ta trong cuộc trò chuyện về đề tài này.

(Nhạc đệm)

Kiều Oanh: Kiều Oanh xin thân ái kính chào quý thính giả của chương trình. Kiều Oanh rất vui được trò chuyện cùng các bạn về chủ đề này. Các bạn thân mến, “nổi mề đay” hay dị ứng là bệnh thường gặp ở trẻ con lẫn người lớn. Bệnh có biểu hiện trên da rất dễ nhận biết. Bệnh nổi mề đay là phản ứng của cơ thể khi có những thay đổi đột ngột của môi trường chung quanh, hay khi ăn phải những loại thức ăn mà cơ thể khó hấp thụ. Khi bị nổi mề đay hay bị dị ứng, trên da thường xuất hiện những đám phù nề, hay những nốt đỏ hồng gây ngứa ngáy rất khó chịu.

Mai Tuyết: Bản thân Mai Tuyết và hai đứa nhỏ ở nhà thỉnh thoảng cũng bị nổi mề đay, nhưng bệnh không kéo dài. Có khi không cần uống thuốc chống dị ứng thì bệnh cũng tự khỏi.

Kiều Oanh: Trường hợp nổi mề đay xảy ra nhanh, đột ngột, gây ngứa ngáy trong một vài phút đến nhiều giờ hoặc trong vài ngày rồi biến mất, không để lại dấu vết gì, được gọi là mề đay cấp tính. Trường hợp nổi mề đay kéo dài trên 6 tuần hoặc thường xuyên theo mùa, được gọi là mề đay mãn tính.

Còn về nguyên nhân gây bệnh, thì đa số là do các dị nguyên gây nổi mề đay rất khó xác định. Những dị nguyên này có thể là từ các thức ăn như tôm, cua, sò, ốc hay là cá biển ... cũng có thể là do thay đổi thời tiết, do khói bụi, phấn hoa, hoặc bị

côn trùng đốt, bị nhiễm giun, hoặc do lông chó, lông mèo, thuốc men, nước hoa... Bệnh nổi mề đay thường gặp nhiều ở trẻ em do cơ thể phát triển chưa hoàn thiện hay những người có chức năng gan kém, sức đề kháng và hệ miễn dịch kém.

Các bạn thân mến, dù đây không phải là căn bệnh nghiêm trọng, nhưng chúng ta đừng xem thường vì đôi khi nó tiềm ẩn một căn bệnh khác nguy hiểm hơn, nếu chúng ta không phát hiện và chữa trị kịp thời, bệnh có thể gây thiệt hại lớn cho sức khỏe của chúng ta. Vì thế, khi thấy bệnh nổi mề đay tái đi tái lại thì đừng tự dùng thuốc mà phải đến bác sĩ để được điều trị đúng cách. Có đôi khi chúng ta phải đến bệnh viện để làm một số xét nghiệm mới tìm ra được nguyên nhân chính dẫn đến bệnh nổi mề đay. Kiều Oanh xin kể cho các bạn nghe một số kinh nghiệm của một gia đình sau đây:

Chị Cúc có hai đứa con, một trai, một gái rất khỏe mạnh. Các cháu rất yêu thú vật, đặc biệt là những con chó, con mèo nuôi ở trong nhà. Hai cháu, nhất là cháu gái, ít khi vui chơi với các bạn cùng xóm mà chỉ chơi đùa cùng những con thú cưng trong nhà khi rảnh rỗi. Cháu gái này thường bị nổi mề đay trong vài giờ hoặc kéo dài khoảng một ngày rồi tự hết. Do thấy bệnh không ảnh hưởng gì nhiều đến sức khỏe của cháu nên chị Cúc không quan tâm.

Tuy nhiên, số lần nổi mề đay dần dần nhiều hơn và lâu hết hơn, nên cháu phải uống thuốc chống dị ứng. Dầu sau khi uống thuốc, cháu có hết bị nổi mề đay, nhưng mỗi khi tái lại thì bệnh lại nặng thêm. Thỉnh thoảng cháu sốt nhẹ, biếng ăn, mệt mỏi và lừ đừ. Cháu cũng có biểu hiện gầy đi nhiều, nên chị Cúc đưa cháu đi bác sĩ khám. Sau vài lần uống thuốc thấy bệnh không hết hẳn và cháu có vẻ mệt nhiều hơn, nên bác sĩ khuyên chị nên cho cháu nhập viện. Ở trong bệnh viện vài ngày thấy bệnh thuyên giảm, chị xin cho cháu về để khỏi bị gián đoạn việc học. Nhưng vài tháng sau cháu lại phải nhập viện, nhưng bác sĩ chưa nói được chính xác đó là bệnh gì. Bác sĩ chỉ cho biết rằng cháu bị dị ứng rất nặng với một thứ gì đó mà thôi.

Ít lâu sau, cả nhà chị bắt đầu bị dị ứng giống như vậy. Chị lo lắng hỏi thăm nhiều người thì mới được chỉ dẫn là chị nên đem cháu đến Bệnh viện Nhiệt đới ở thành phố để chữa trị. Sau khi xét nghiệm, bác sĩ mới phát hiện là cháu bị nhiễm giun chó, phải nhập viện để được điều trị đúng cách. Không chỉ có cháu mà cả nhà của chị đều phải làm xét nghiệm vì cả nhà đều có nguy cơ bị nhiễm giun chó.

(Nhạc đệm)

Mai Tuyết: Ô, nghe mà sợ quá, Mai Tuyết không biết mình có nên nuôi chó nữa không?

Tuyết Nga: Nuôi chó hay mèo là chuyện bình thường ở nhiều gia đình. Chó, mèo là những con vật cưng được nhiều đứa trẻ yêu thích. Chính vì vậy mà trẻ thường dễ bị dị ứng do lông chó, lông mèo gây ra. Mặc dù đây không phải là một căn bệnh

nghiêm trọng, nhưng nếu bệnh này gây ảnh hưởng đến sức khỏe của những người trong nhà thì chúng ta nên có những biện pháp ngăn ngừa.

Kiều Oanh: Điều quan trọng là phải chích ngừa cho những con vật nuôi này và phải giữ cho chúng luôn được sạch sẽ. Khi những con thú này có dấu hiệu bị bệnh như là lờ đờ, chảy nước dãi hay biếng ăn thì phải lập tức đem chúng đến bác sĩ thú y ngay. Cũng cần phải cách ly chúng khỏi những người trong nhà cho đến khi nào chúng khỏi bệnh.

Tuyết Nga: Chúng ta cũng cần lưu ý rằng cho dù con thú của chúng ta không có mầm bệnh và chúng ta nuôi giữ trong nhà, nhưng chỉ cần một lần nào đó chúng tiếp xúc với những con khác bên ngoài có mang bệnh là chúng cũng có thể bị lây nhiễm. Do đó chúng ta phải luôn thận trọng khi nuôi chó, mèo ở trong nhà.

Kiều Oanh: Vâng, nhưng đó là chúng ta đang đề cập đến những gia đình ở thành phố, đa số nhà ở đều riêng biệt hoặc có cổng rào. Nhưng nếu ở ngoại thành, hoặc ở nông thôn hay ở những ngôi nhà không có cổng rào, thì cho dù có giữ gìn như thế nào đi nữa, các con chó, con mèo vẫn có thể đi ra ngoài và tiếp xúc với những con khác. Điều này khiến chúng rất dễ bị lây bệnh và mang mầm bệnh về nhà. Chính vì vậy mà chúng ta phải có biện pháp hữu hiệu hơn, đó là phải đảm bảo các con vật nuôi trong nhà đều được chích ngừa và nhắc nhở các đứa trẻ ở trong môi trường như thế tránh tiếp xúc quá gần gũi với những thú nuôi trong nhà, bằng cách thực hiện những điều sau đây:

- Không được ôm hôn chó, mèo và không để cho chúng liếm vào mặt, mũi.
- Sau khi tiếp xúc với chó, mèo phải rửa tay, rửa mặt thật sạch.
- Không để cho chó nhảy lên giường hoặc ngủ chung.
- Khi có vết thương, không được để chó, mèo liếm vào.
- Không được đút cho chó ăn khi đang ăn.
- Cuối cùng là cố gắng giữ cho các vật nuôi này ở trong môi trường sạch sẽ, thường xuyên tắm cho chúng và để chúng phơi nắng khoảng từ 15 đến 30 phút sau khi tắm.

Mai Tuyết: Mai Tuyết thấy ... chúng ta ít khi để ý đến những mầm bệnh tiềm ẩn và có nguy cơ lây lan trong những con vật nuôi và chúng ta thường để những đứa trẻ gần gũi và thân mật với chúng. Nhưng qua câu chuyện mà Kiều Oanh vừa kể, tôi thấy chúng ta cần phải cẩn thận hơn khi nuôi những con thú nhỏ trong nhà.

Kiều Oanh: Còn một trường hợp bị dị ứng nghiêm trọng mà Kiều Oanh muốn chúng ta lưu ý ở đây, đó là trường hợp bị phù mạch. Khi bị phù mạch người bệnh có hiện tượng nổi ban đỏ ngứa, làm sưng to cả một vùng của cơ thể như mí mắt, môi, bộ phận sinh dục ngoài, hay niêm mạc. Trong trường hợp như thế người bệnh có cảm giác căng nhiều hơn ngứa và có thể bị nổi mề đay. Nếu lưỡi, thanh quản hay yết hầu bị phù, người bệnh sẽ bị suy hô hấp, do đó phải vào bệnh viện cấp cứu ngay.

Khi bị phù mạch, bệnh nhân có thể bị sốt toàn thân, đau khớp, rối loạn tiêu hóa, nhức đầu và nặng nhất là trụy tim mạch. Đây là trường hợp đặc biệt nghiêm trọng do dị ứng với một loại thức ăn hay một sự thay đổi đột ngột nào đó và phải tiến hành một số kiểm tra mới biết được. Trường hợp này phải đưa bệnh nhân vào bệnh viện ngay để cấp cứu.

(Bài được viết lại dựa theo sự giải thích và tư vấn của Bác sĩ Lê Đức Thọ - Bệnh viện Fortis Hoàn Mỹ – Sài Gòn)

Tuyết Nga: Các bạn thân mến, cơ thể chúng ta được Chúa tạo dựng một cách kỳ diệu phải không? Nếu cơ thể khỏe mạnh, có sức đề kháng tốt, thì khi có tác nhân gây hại xâm nhập vào cơ thể, cơ thể sẽ có những biểu hiện chống trả rất quyết liệt và báo động cho chúng ta biết bằng những triệu chứng như sau: lên cơn sốt, nhức đầu, sổ mũi, tiêu chảy, hoặc nổi mề đay chằng hạn. Những triệu chứng này sẽ giúp chúng ta phát hiện kịp thời để có biện pháp chữa trị kịp lúc.

Mai Tuyết: Tôi nghĩ rằng đời sống tâm linh của chúng ta cũng vậy. Nếu chúng ta có một đời sống tâm linh khỏe mạnh, chúng ta sẽ đề kháng tốt đối với tội lỗi. Khi có những ý tưởng xấu xuất hiện trong đầu của chúng ta, hay khi có những điều gì đi ngược lại với sự dạy dỗ của Kinh Thánh, chúng ta sẽ phát hiện được ngay và nhờ cậy Chúa chống trả lại và loại chúng ra khỏi tâm tưởng của chúng ta. Nhưng nếu đời sống tâm linh của chúng ta bị suy yếu, không thường xuyên tương giao với Chúa, chúng ta rất dễ thỏa hiệp với tội lỗi, dễ bị những ý tưởng phạm tội xâm nhập vào tâm trí và dần dần đi đến những hành động sai quấy. Hôm nay cô Ngọc Anh sẽ cùng trò chuyện với chúng ta về chủ đề “Hậu quả của sự kiêu ngạo”

(Nhạc đệm)

Ngọc Anh: Ngọc Anh xin trân trọng kính chào quý thánh giả của chương trình. Ngọc Anh rất hân hạnh được trò chuyện cùng các bạn. Các bạn thân mến, trong cuộc sống thực tế, ai cũng thấy vui và được khích lệ khi nghe những lời khen tặng và ngược lại sẽ cảm thấy khó chịu, buồn bã khi nghe những tiếng gièm chê, phải không các bạn? Đây là con đường tương đối dễ dàng để tội lỗi len lỏi vào đời sống của chúng ta. Thoạt đầu, tình trạng không có vẻ gì là nguy hiểm cả, nhưng nếu chúng ta không phát hiện được và chống trả lại, thì dần dà tình trạng đó sẽ trở nên nghiêm trọng khó lường.

Thật ra thì những tiếng khen rất quan trọng, có ý nghĩa và cần thiết, khi đó là những lời khen tặng chân thật và đúng lúc. Khi trẻ nhỏ làm được những việc tốt, chúng cần được khen ngợi, khích lệ để chúng hiểu rằng đó là những việc nên làm và tiếp tục làm. Khi một người cảm thấy buồn bã và thất vọng về bản thân, thì những lời khích lệ và khen ngợi chân thành sẽ giúp người đó nhận ra được ưu điểm của mình để có thể đánh giá đúng về bản thân, nhờ đó người này có thể tìm lại được niềm vui và sự tự tin trong cuộc sống.

Nhưng ngược lại, những lời khen được thốt ra một cách bừa bãi, không đúng sự thật có thể làm cho người nghe đánh giá sai về bản thân, dẫn đến chỗ kiêu ngạo và hành động sai quấy. Những lời khen tặng không đúng sự thật sẽ không tốt cho người nghe cho dù người đó ở độ tuổi nào đi chăng nữa. Nếu chúng ta ưa thích những lời khen như thế thì chúng ta đang mở cửa cho ma quỷ bước vào đời sống của chúng ta.

Các bạn thân mến, tội lỗi xâm nhập vào đời sống tâm linh của chúng ta bằng nhiều con đường khác nhau. Nếu đời sống tâm linh của chúng ta khỏe mạnh, chúng ta sẽ đề kháng tốt đối với sự xâm nhập của tội lỗi. Ngược lại, nếu đời sống tâm linh của chúng ta bị suy yếu, chúng ta sẽ không có đủ sức kháng cự và dễ dàng để cho tội lỗi bước vào. Việc chiều theo những ham muốn tầm thường và nuôi dưỡng những ý tưởng xấu sẽ làm tổn hại nghiêm trọng đến sức khỏe thuộc linh của chúng ta. Nếu không chống trả kịp thời, chúng ta sẽ phải gặt lấy những hậu quả nghiêm trọng như câu chuyện được kể lại trong Kinh Thánh về một chàng hoàng tử thanh lịch mà tôi sẽ kể cho các bạn nghe sau đây. Các bạn có đoán ra được hoàng tử này là ai không?

Mai Tuyết: Khi nghe Ngọc Anh đề cập đến một chàng hoàng tử thanh lịch mà thích những lời khen tặng, nịnh hót thì Mai Tuyết có thể đoán ra được rồi. Đó là hoàng tử Áp-sa-lôm, con trai của vua Đa-vít, phải không?

Ngọc Anh: Đúng vậy. Câu chuyện về chàng hoàng tử này được ghi lại trong sách Sa-mu-ên thứ nhì từ đoạn 15 đến đoạn 18:

Áp-sa-lôm là một hoàng tử có ngoại hình rất đẹp. Trong đoạn 14 câu 25 đã nói về chàng như sau: *“Vả, trong cả Y-sơ-ra-ên chẳng có một người nào được khen chuộng về nhan sắc mình như Áp-sa-lôm; nơi mình người, từ bàn chân cho đến chót đầu, chẳng có tí vết gì hết.”* Nhưng các bạn biết không, tâm lòng của chàng hoàng tử này lại không đẹp như dáng vẻ bên ngoài của chàng chút nào. Áp-sa-lôm có bản tính hung hăng và không biết tha thứ, dầu chàng có được một người cha là Đa-vít rất khiêm nhường và nhân hậu, luôn yêu mến Chúa và kính sợ Ngài. Ông luôn luôn cầu hỏi ý Chúa trước hết và đặt trọn niềm tin nơi Ngài trong mọi sự. Còn Áp-sa-lôm thì ngược lại, chàng rất thích quyền lực và kiêu ngạo, luôn muốn được người khác tôn trọng hơn cha của mình. Áp-sa-lôm nuôi tham vọng đó là muốn được làm vua. Chàng không ngần ngại bày tỏ tham vọng đó qua cách sống và cách tranh giành sự ủng hộ của dân chúng với cha mình. Trong đoạn 15 câu 5 và câu 6 có ghi rằng: *“Nếu có ai đến gần dâng lay người, Áp-sa-lôm giơ tay ra đỡ lấy người và hôn. Áp-sa-lôm làm như vậy đối cùng hết thảy những người Y-sơ-ra-ên đi đến tìm vua, dâng cầu đoán xét; và Áp-sa-lôm dụ lấy lòng người Y-sơ-ra-ên vậy.”*

Ngoài ra Áp-sa-lôm cũng tự phong vương cho mình bằng cách sắp xếp để được mọi người tung hô. Đoạn 15 câu 10 chép: *“Áp-sa-lôm sai những kẻ do thám rao lệnh này khắp trong các chi phái Y-sơ-ra-ên rằng: Thoạt khi anh em nghe tiếng kèn, thì hãy nói: Áp-sa-lôm làm vua tại Hép-rôn!”*

Từ chỗ tham muốn có được quyền lực và sự tôn trọng, Áp-sa-lôm đã dần bước sâu hơn vào chỗ tội lỗi, đó là dối gạt vua cha và mưu đồ tạo phản để sớm chiếm đoạt ngai vàng của vua cha. Áp-sa-lôm âm mưu giết chết cha của mình để đạt được ước muốn. Trong đoạn 17 câu 12, 13 đã ghi lại mưu ác của Hu-sai vạch ra cho Áp-sa-lôm như sau: *“Vô luận người ở chỗ nào, chúng ta sẽ xông đến người, đập trên người như sương sa trên đất; rồi người và kẻ theo người cũng không thể thoát khỏi được. Nếu người ẩn mình trong thành nào, cả Y-sơ-ra-ên tất sẽ lấy dây vòng chung quanh thành đó, rồi kéo thành đó xuống đáy khe, đến nỗi người ta không thấy một cục đá nào còn lại.”* Mưu này đã được Áp-sa-lôm đồng ý thực hiện.

Biết được tham vọng của Áp-sa-lôm, những kẻ dua nịnh tiếp tục xúi giục người con này phản lại cha mình và dần sâu vào con đường tội lỗi bằng những lời tung hô, kích động. Trong đoạn 16 câu 16 chép: *“Khi Hu-sai, người At-kích, bạn hữu của Đa-vít, đến bên Áp-sa-lôm, thì nói rằng: Vua vạn tuế! Vua vạn tuế!”*

Áp-sa-lôm biết rõ Hu-sai là bạn của cha mình, nhưng lại trở mặt với người và bày mưu gian ác để giúp cho Áp-sa-lôm phạm trọng tội, nhưng vì những lời dua nịnh, tăng bốc không đúng sự thật của Hu-sai và của những kẻ xấu, đã đẩy tham vọng của chàng lên cao đến nỗi chàng bất chấp mọi hành động gian ác, miễn đạt được mục đích làm vua mà thôi. Vì thế, Áp-sa-lôm đã gánh lấy một hậu quả vô cùng bi thảm, cho dù Đa-vít rất nhân từ và yêu con. Đa-vít đã ra lệnh rằng: *“Hãy vì có ta dong cho Áp-sa-lôm trai trẻ. Cả dân đều nghe lời vua căn dặn cho các trưởng vì Áp-sa-lôm”* (I Sa-mu-en 18:5). Nhưng trong đoạn 17 câu 14b ghi rằng: *“Vả, Đức Giê-hô-va đã định làm bại mưu khôn ngoan của A-hi-tô-phe, hầu giáng sự tai họa trên Áp-sa-lôm vậy.”*

Rồi trong trận chiến vô nghĩa đó, *“Các tôi tớ của Đa-vít gặp Áp-sa-lôm cỡi một con la; con la lùi vào dưới nhánh xo rế của cây thông lớn, đầu Áp-sa-lôm phải vướng trong nhánh, và người bị treo giữa khoảng trời đất, còn con la chở người thì thoát khỏi.”* Mặc dù có lời yêu cầu tha mạng cho Áp-sa-lôm của Đa-vít, một tùy tướng của Đa-vít là Giô-áp cũng dùng ba cây giáo đâm vào tim của Áp-sa-lôm, rồi mười người trai trẻ khác cũng tiếp tục đánh và giết người đi. (18:14,15)

(Nhạc đệm)

Ngọc Anh: Các bạn thân mến, Lời của Đức Chúa Trời dạy trong sách Châm ngôn đoạn 16 câu 5 rằng: *“Phàm ai có lòng kiêu ngạo, lấy làm góm ghiếc cho Đức Giê-hô-va; Quả thật nó sẽ chẳng được khỏi bị phạt.”* Điều này đã ứng nghiệm trên Áp-sa-lôm. Chàng đã quá kiêu ngạo, không biết kính sợ Chúa, sống bất nhân, bất nghĩa, hành động sai trái, nhưng không biết ăn năn, trái lại còn lún sâu vào tham vọng, tìm kiếm những điều hư không mà không tìm biết ý Chúa, không sống đẹp lòng Ngài và chất chứa sự thù hận trong lòng. Cách hành xử của Áp-sa-lôm chứng tỏ ông không để Chúa làm chủ đời sống mình. Trái ngược với vua cha là Đa-vít,

Áp-sa-lôm không có lòng nhân từ và cũng không biết tha thứ. Chàng không bao giờ cầu hỏi ý Chúa khi làm bất cứ việc gì, thay vào đó là đi kết bạn và hỏi ý kiến những kẻ phản nghịch để chống lại cha mình, hơn thế nữa là chàng tìm cách giết cha để chiếm ngôi. Trong khi Đa-vít thì cầu nguyện ngày đêm và luôn biết ăn năn, sửa đổi những hành vi sai trái. Ông là một người biết kính sợ Chúa và giàu lòng vị tha. Dầu bị Áp-sa-lôm truy sát nhưng ông đã sẵn sàng tha thứ cho Áp-sa-lôm. Vì thế, Chúa đã vừa giúp và bảo vệ ông khỏi mưu ác của những người phản nghịch muốn giết hại ông.

Các bạn thân mến, câu chuyện này cho chúng ta thấy rằng nếu một người mà có bản tính kiêu ngạo và theo đuổi những điều xấu, thì không sớm thì muộn cũng sẽ bị thất bại. Bởi vì: *“Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường.”* Đó là lời dạy trong Kinh Thánh sách Phi-e-rơ thứ nhất, đoạn 5 câu 5 phần c. Xin Chúa cho chúng ta sớm nhận biết những sai lầm của mình và ăn năn, sửa đổi để nhận được những phước hạnh mà Chúa hứa ban cho những ai yêu mến Chúa và làm theo sự dạy dỗ của Ngài.

(Nhạc đệm)

Mai Tuyết: Trước khi chia tay cùng các bạn, chúng tôi xin mời các bạn nghe bài thơ có tựa đề: “Giữ Lòng Trong Sạch” của Trúc Mai.

Tuyết Nga:

Giữ Lòng Trong Sạch

Làm con Thiên Chúa trên trời
Giữ lòng trong sạch theo lời dạy khuyên
Học theo Lời Chúa phán tuyên
Yêu người, yêu Chúa lời nguyện không phai
Cho dù năm tháng đổi thay
Giữ lòng trong sạch không sai lời thề
Cho dù vạn nẻo sơn khê
Trải bao thử thách, bộn bề gian nan
Quyết tâm giữ tấm lòng vàng
Qua cơn sóng gió Ngài ban phước lành...

Mai Tuyết: Các bạn thân mến, ba mươi phút phát thanh của chương trình đến đây là hết rồi, chúng tôi rất tiếc phải chia tay cùng các bạn. Chúng tôi rất vui nhận được tin thư của các bạn, địa chỉ liên lạc với chúng tôi sẽ được thông báo trước khi chấm dứt chương trình, còn bây giờ, chúng tôi xin kính chào và hẹn gặp lại các bạn trong chương trình phát thanh lần sau.